

Full diocesà

25 d'agost del 2024

«CAMINEM JUNTS AMB ESPERANÇA»

DIUMENGE, 15 DE SETEMBRE DE 2024

JORNADA DIOCESANA

10:30 Acollida

11:00 Presentació i inici de la jornada

11:30 Diversos tallers

13:30 Dinar pícnic

(Cadascú es porta el seu àpat)

15:00 Activitats d'esbarjo

(Cinema, cafè col·loqui, jocs per a infants)

17:00 Missa a la Catedral, presidida pel bisbe Romà

INSCRIPCIONS: Tel. 93 883 26 55 · Mail: registre@bisbatvic.org

«També nosaltres, doncs, estem decidits a adorar el Senyor, que és el nostre Déu»

Diumenge XXI durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Josuè

En aquells dies, Josuè reuní a Siquem totes les tribus d'Israel, i cridà els ancians d'Israel, els seus caps, els seus jutges i els seus magistrats. Es presentaren tots davant Déu, i Josuè digué a tot el poble: «Si no us sembla bé de tenir el Senyor per Déu, escolliu avui quins déus voleu adorar: els que adoraven els vostres pares quan vivien a la regió occidental de l'Eufrat o els déus dels amorreus, al país dels quals viviu. Però jo i la meva família hem decidit d'adorar el Senyor.» El poble respongué: «Mai de la vida no abandonarem el Senyor per adorar altres déus. El Senyor, el nostre Déu, és el qui ens va fer pujar amb els nostres pares de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge; ell obrà davant els nostres ulls aquells grans senyals i ens guardà pertot arreu on anàvem, enmig de totes les nacions que havíem de travessar. També nosaltres, doncs, estem decidits a adorar el Senyor, que és el nostre Déu.»

(24,1-2a.15-17.18b)

Salm responsorial

Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.

[33]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. Que les esposes se sotmetin als seus marits, com tots ens sotmetem al Senyor, perquè el marit és cap de la seva esposa, igual que el Crist és cap i salvador de l'Església, que és com el seu cos. Per tant, així com l'Església se sotmet al Crist, les esposes s'han de sotmetre en tot als marits.

I vosaltres, marits, estimeu les vostres esposes, tal com el Crist estima l'Església. L'estima tant que s'ha entregat a la mort per ella, per santificar-la: l'ha rentada amb el bany de l'aigua acompanyat de la paraula, i així ha pogut cridar a la seva presència una Església gloriosa, sense taques, ni arrugues, ni res de semblant, tota santa i immaculada. Igualment els marits han d'estimar l'esposa com el seu propi cos. El qui estima la seva esposa és com si s'estimés ell mateix. No hi ha hagut mai ningú que no estimés el seu propi cos. Tothom l'alimenta i el vesteix.

També el Crist es porta així amb la seva Església, perquè som membres del seu cos. Per dir-ho amb paraules de l'Es-

criptura: «Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola família.» És un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Església.

(5,21-32)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, molts que fins aleshores havien seguit Jesús digueren: «Aquest llenguatge és molt difícil! Qui és capaç d'entendre'l?» Jesús coneixia interiorment que els seus seguidors murmuraven d'això, i els digué: «Us escandalitza això que us he dit? Què direu si veieu que el Fill de l'home puja on era abans? L'Esperit és el qui dóna la vida. La carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen.» Des del principi Jesús sabia qui eren els qui creien i el qui l'havia de trair. Després afegí: «Per això us he dit abans que ningú no pot venir a mi si el Pare no li concedeix aquest do.» Després d'aquell moment, molts dels qui l'havien seguit fins aleshores l'abandonaren i ja no anaven més amb ell. Jesús preguntà als dotze: «Vosaltres també em voleu deixar?» Simó Pere li respongué: «Senyor, a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna, i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu.»

(6,60-69)

«Senyor, a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna»

«També vosaltres em voleu deixar?»

Marcel Nsanzineza, prev.

Avui és diumenge d'elecció. Jesús, observant la marxa de diversos deixebles, va preguntar als seus apòstols: «*També vosaltres em voleu deixar?*» I Josuè, en la primera lectura, fa la següent pregunta al seu poble: «*Si no us sembla bé de tenir el Senyor per Déu, escolliu avui quins déus voleu adorar... Però jo i la meva família hem decidit d'adorar el Senyor.*»

A la cloenda dels quatre diumenges anteriors sobre el pa de vida on es posa a prova la fe dels apòstols i la nostra, Pere ens ofereix una professió de fe de gran bellesa: «*Senyor, a qui aniríem? Vós sol teniu paraules de vida eterna.*»

Del text de l'evangelí recordem que *tenir fe no és pas entendre-ho tot*. A més, *creure és també quedar-se amb Jesús*. Això vol dir freqüentar-lo, progressar i aprofundir la fe en ell. Quedar-nos amb Jesús, encara que ens sorprèn, és caminar amb ell perquè té les paraules de vida eterna. Els dotze, encara que no ho hagin entès tot, confien. S'obren a l'invisible, al que no entenen. La seva mirada, els seus pensaments i els seus actes estan inspirats en les paraules de Jesús.

Avui, com en l'època de Jesús i en l'època de Josuè, un gran nombre de cristians abandonen les seves conviccions religioses per seguir altres déus i altres ídols: diners, prestigi, carrera, honors, benestar, ciència, progrés tècnic... Crist ens pregunta a cada un de nosaltres: «*També vosaltres em voleu deixar?*» La fidelitat al Senyor només serà possible si mantenim l'amor i la confiança en ell: «*Senyor, a qui aniríem? Vós sol teniu paraules de vida eterna.*»

La imatge

Jesús, Senyor universal, amb la llegenda: «Jo soc el Pa de Vida que ha baixat del cel.»

La Mare creient amb l'acció de gràcies: «La meua ànima magnifica el Senyor i el meu esperit celebra Déu que em salva.» I l'apòstol Joan, amb la copa per omplir, diu: «El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres.» Jesús pregunta: «Vosaltres també em voleu deixar?» Senyor, on aniríem?

La comunió dels Apòstols (1512).
Luca Signorelli

Agenda

Lit. hores: Setmana I

26 dilluns

La transverberació del cor de Santa Teresa
—Santa Teresa de Jesús Jornet, fund.
—Sant Juníper Serra, missioner
Beat Joan Pau I, papa
2Te 1,1-5.11b-12 / Salm 95 / Mt 23,13-22

27 dimarts

—Santa Mònica
2Te 2,1-3a.14-17 / Salm 95 / Mt 23,23-26

28 dimecres

—Sant Agustí, bisbe
2Te 3,6-10.16-18 / Salm 127 / Mt 23,27-32

29 dijous

La degollació o martiri de Sant Joan Baptista
1C 1,1-9 / Salm 144 / Mc 6,17-29

30 divendres

—Santa Joana Jugan, fund.
1C 1,17-25 / Salm 32 / Mt 25,1-13

31 dissabte

—Sant Ramon Nonat, mercedari, patró de Cardona
1C 1,26-31 / Salm 32 / Mt 25,14-30

1 diumenge XXII durant l'any / Cicle B

—Sant Gil, abat
Dt 4,1-2.6-8 / Salm 14 / Jm 1,17-18.21b-22.27 / Mc 7,1-8a.14-15.21-23

A les portes d'un nou curs pastoral

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'estiu ja està a les acaballes. Les parròquies, associacions i comunitats, a poc a poc, van reiniciant les seves activitats de formació i apostolat. En poques paraules: som a les portes d'un nou curs pastoral. Els responsables de les comunitats i els seus col·laboradors més directes hauran de reprendre les dinàmiques de comunió per a ajudar tots els membres de les parròquies i associacions a viure amb més intensitat el que són, per a acomplir la missió evangelitzadora que ens defineix com a Església.

En el primer aniversari del lliurament de les conclusions del Sínode Diocesà cal expressar el nostre desig de seguir caminant junts

A nivell diocesà, em pertoca com a bisbe animar tota la diòcesi a prosseguir en la recepció dels decrets sinodals del nostre *Sínodo per l'esperança* i avançar en la comunió, la participació i la missió. No podem deixar perdre el que la dinàmica del Sínode Diocesà ens va donar amb escreix, així com tota la saviesa cristiana que traspuen el decrets sinodals per a continuar avançant a fi de ser «creients i creïbles, membres d'una Església que "té com a objectiu eixamplar encara més el Regne de Déu" (LG,9)».

En aquesta mateix línia, és de gran importància que en el primer aniversari del lliurament de les conclusions del Sínode Diocesà 2019-2023 siguem capaços d'expressar el nostre desig de seguir caminant junts, com a Església de Vic, conscients de ser portadors al nostre món de l'esperança que no mor. Per aquesta raó, la Jornada Diocesana del diumenge 15 de setembre vol ser una ocasió de trobament de persones d'arreu del bisbat, tant infants, com joves i adults, tant preveres, com religiosos i diaques,

tant de parròquies com de moviments i associacions. Volem sentir que som una gran família que «caminem junts amb esperança».

Aquesta jornada tindrà lloc, al matí, al nostre Seminari Diocesà, amb activitats per als adults i per als infants, les quals tindran com a finalitat aprofundir en temes clau dels decrets sinodals, d'una manera activa. El dinar serà en forma de *pic-nic*. La sobretaula serà el moment dels diàlegs. I a la tarda, a les cinc, la missa dominical a la catedral.

Convoco tots els membres de l'Església de Vic, doncs, en l'esperança que siguem molts el qui hi puguem concórrer. A parer meu, és de gran importància la participació de molts; i, per aquesta raó, dono la possibilitat que se supprimeixi la missa del diumenge al matí, per a facilitar que el rector acompanyi els fidels que vulguin assistir-hi; això sí, assegurant l'eucaristia anticipada el dissabte o la vespertina el mateix diumenge.

